

Právý belgický nugát
chutná prostě jinak...

kompostovat," říká Jaroslav Stružka. „Obsahují totiž vajíčka parazitů.“

Vysavače Komwag úspěšně kombinuje se sáčky pana Solnaře (viz dole), které pejskaři z Prahy 2 najdou na dvou stovkách stojanů. „Začínali jsme s nimi jako jedni z prvních v Česku, ale po pár měsících jsem to chtěl zabalit," vzpomíná šéf Komwagu. „Lidi měli strach, že druhý den tam už sáčky nebudou, a tak je kradli. Novinka to byla i pro vandaly, kteří sáčky rozhazovali a ničili koše. Nakonec si ale všichni zvykli..."

Kombinací pytlíků, vysavačů a pokud se Praze 2 podařilo zkulturnit i dříve velmi obávané pejskařské trasy k parkům. Doby, kdy jste na nich museli doslova klíčkovat mezi hovny, jsou už dávno pryč. Dnes už máte opravdu smůlu, abyste něco takzvané vyšlápli. Viníky zůstávají jen dvě skupiny lidí. První jsou už zmíněná nevychovatelná čuňtata. „Za psa platím 1500 korun ročně, tak co bych po něm uklízel?!" říkají. Jenže většina vybraných peněz jde na provoz psích útulků, a ze zbytku se nezaplatí ani ty pytlíky. Druhou skupinou jsou důchodkyně. „Pro starou paní je pes často ten poslední, kdo jí v životě zbyl," vysvětluje pan Stružka. „Ohnout se a sebrat to po něm je už ale bohužel často nad její síly. A dát jí za to pokutu dost dobře nejde..."

Módní redaktor *Maxima* Honza Strmiska to vidí poněkud rozdílně: „Pejskaři často říkají, jak nám zvířátka pomáhají. Pes se pryč

„Hnědej jezdec jede tmou.
vysavač má nad hlavou..."

stává členem rodiny a přináší lásku. To je ale naprosto zvrhlé. Myslíme si, že jsme psům nadřazená rasa, která ví, co je pro ně dobré. Ve skutečnosti jsou to zneužívané bytosti, které ovládáme a vodíme v poutech. Psi mají ze všech zvířat největší sklony ke stockholmému syndromu zajatecké lásky. Jsou to pro nás jen věci, majetek, otroci na pomazlení. Z naprosto

**„ZA PSA PLATÍM ROČNĚ
1500 KORUN, TAK CO BYCH
PO NĚM UKLÍZEL?"
ŘÍKAJÍ NEVYCHOVATELNÁ
LIDSKÁ PRASATA...**

Když se sáčky pana Solnaře před lety zaváděly v Mladé Boleslavi, cikáni je prý kradli na svoji. Zastavila to až cíleně vypuštěná fama, že jsou napuštěny prudkým jedem...

sobeckých důvodů je vězňeme v celách našich domovů. Na doživotí, jen s přestávkami na „veselé“ vycházky kvůli vyprázdnění..."

V Praze 7, kde Honza bydlí, to prý pejskaři „kropí jako ve Vietnamu". Zodpovědné úředníky kvůli tomu bombarduje protestními dopisy. Jeho nejnovější aktivitou je stránka www.

TŘEFA DO HNĚDÉHO

Ivan Solnař je důkazem, že se peníze někdy doslova válí na ulici. V roce 1994 v Praze na Žižkově šlápl do psího lejna. Výsledkem naštvání je sáček se skládací lopatičkou, díky němuž je hygienický úklid po psovi záležitostí několika vteřin. Geniálně jednoduchá souprava změnila svět stejně jako třeba ruchadlo bratří Veverků nebo bleskosvod Prokopa Diviše. Dnes ji najdete u 5000 odpadkových košů v Praze, v pěti stech dalších českých městech, ale i v Kanadě, Německu, Polsku, Rusku, Řecku... Převratná je v tom, že s sebou nemusíte nic nosit. Je vyrobena z recyklovaného papíru,

takže se na rozdíl od mikrotenových sáčků dá spalovat, skládkovat či kompostovat. Úklid jednoho lejna vyjde jen na 83 haléřů, a to včetně dopravy na kterékoli místo v Česku. „Zlaté“ šlápnutí do žižkovského lejna panu Solnařovi přineslo peníze a výrazně přispělo k ústupu hnědé záplavy z ulic. Kompletací sáčků se navíc živí 130 postižených lidí, kteří by jinak jen těžko našli práci. Takže hned trojnásobná trefa do hnědého. „Lidi vám dneska ukradnou všechno, dokonce i hovno," komentuje syn vynálezce Ivo Solnař snahu nápad kopírovat. Dnes už jsou ale sáčky patentovány ve všech zemích EU...

Vynálezceův syn Ivo u stroje, který dhrní miliony sáčků, zajišťujících čistotu vaší vycházkové obuvi.